

DOM 106

VSAKDO PUŠČA V ŽIVLJENJU SVOJO SLED, ČEPRAV SE TEGA MORDA NITI NE ZAVEDA

PETER PUČNIK sdb, direktor Zavoda Marianum Veržej

Spoštovani prijatelji, sodelavci in gostje Zavoda Marianum Veržej.

Ko sem nekoč v osnovni šoli dobil zavrnjeno domačo nalogo, sem ostal brez besed, nekoliko žalosten, predvsem pa jezen. Prosti spis, ki je bil predmet domače naloge, sem namreč napisal že tretjič in tokrat s kemičnim svinčnikom, da se mi ne bi zgodilo podobno kot pri prvih dveh poskusih. Učiteljica nam je namreč naročila, da mora biti spis napisan obvezno z nalivnim peresom, saj se tako spodobi za pomembne spise, dopise in pisma. Kljub temu da sem jo prepričeval, da je ta spis bistveno lepši od prvih dveh, ki sta se mi popacala s črnilom, da sem ji to dokazoval s sledovi črnila na mojih prstih, ni popustila in je zahtevala še en poskus. Ponovno sem se lotil dela in tudi tokrat ne brez sledov črnila na belem listu in prav tako na prstih desne roke, s katero sem pisal.

Da, vsak dogodek, vsaka stvar in vsaka oseba pušča svojo sled tam, kjer je bila in kjer je delovala. Te misli se spomnim velikokrat, ko vzamem v roke žlico ob kozarcu medu, ki jo je nekdo pred mano uporabljal z že od medu »sladkimi« rokami. Žlica se mi namreč kar prilepi na prste. Podobno sem se počutil, ko mi je avtomehanik popravljaval avtomobil. Ko sem sedel za volan in začel vožnjo, sem na svojih rokah kmalu opazil sledove mehanikovih rok ... Še in še bi lahko našteval, a ni treba, ker vsi vemo, za kaj gre. Vsak dogodek, vsaka stvar in vsaka oseba pušča svojo sled tam, kjer je bila in kjer je delovala.

Prav to izkušnjo bi rad prenesel na življenje, ki si ga delimo v medsebojnih odnosih. Verjetno se premalo zavedamo, kakšno sled puščamo za seboj. Verjetno niti ne vemo, koliko ljudem smo pustili sled svojih besed in dejanj, ko smo se z njimi srečali ali ko smo z njimi delali kot sodelavci. Vse, kar je bilo izrečeno in kar je bilo storjeno z naše strani, pušča sled v okolju in med bližnjimi, s katerimi se srečujemo. Prav tako pa smo tudi deležni sledov besed in dejanj tistih, ki so bili z nami. O tem nam govori in nas vabi k branju DOM 106 - bilten Zavoda Marianum Veržej.

Dragi gostje, vsak izmed vas je tudi v letu 2018 pustil majhno sled v naši ustanovi. Mnogi ste prišli, da bi si malo odpočili utrujeno telo in napolnili svojega duha. Drugi ste prišli, da bi s svojimi sodelavci spletli trdnjše vezi in se podprli v skupnem delovanju na tistem področju, kjer se trudite za preživetje in osebno rast. Zopet drugi ste prišli kot učitelji, vzgoji-

telji, vodje podjetij, glasbeniki, vrhunski specialisti v medicini in na drugih področjih, da bi se okrepili ter tako svoje znanje in življenjsko poslanstvo opravljali čim bolje. Drugače povedano, da bi lahko v svojem poslanstvu pustili dobro sled. Velik delež naših gostov, ki si želite dobro opraviti svoje poslanstvo, ste prav vi, dragi očetje in matere. Čutimo, da vam ni vseeno, kaj boste zapustili svojim otrokom. Vsakemu izmed vas želim dati veliko spoštovanje, saj se zavedam, koliko truda zahteva vloga starša danes. Ob vsem »pljusk« in pritisku družbe ni lahko ostati dober vzgojitelj, pokončna osebnost in trdna opora svojim otrokom. Zato želimo prav vam, dragi starši, in vam, mladi, nameniti največ pozornosti z našimi dejavnostmi in vsebinskimi ponudbami.

Posebno zahvalo in priznanje pa želim dati vam, dragi sodelavci Zavoda Marianum. Tudi vsak izmed vas pušča svojo sled v naši ustanovi in prav tako sled, ki pušča svoj odtis na vseh tistih, ki so prestopili prag naše ustanove. Iskrena hvala vsem in vsakemu posebej, da ste svoje delo opravili po svojih najboljših močeh. Vsak ima svoje poslanstvo in pomembno je, da dobro opravi prav tisto, za katero je bil naprošen. Še posebej pa hvala tudi za vsa tista opravljena dela, ki niso bila predvidena v delovni pogodbi, pa ste jih kljub temu opravili z vso vestnostjo, ker ste čutili, da je to ustanova potrebovala in da bi to gostom veliko pomenilo.

Ne pozabite, spoštovani sodelavci, da tudi vsak gost, ki odhaja iz naše ustanove, nosi delček tega, kar ste naredili zanj. Pa ne zgolj tisto, kar ste naredili iz obveznosti, ampak tudi za vse tisto, kar ste storili preprosto zato, ker jih spoštujete in imate radi. Iskrena hvala!

Ob koncu leta 2018 se torej z veseljem in veliko mero hvaležnosti oziram na skupaj prehojeno pot. Ponosen sem na vse lepe dogodke, na vse vas, dragi gostje, sodelavci in sobratje, da smo lahko zgodbo Gospodovega leta 2018 pisali skupaj s takim črnilom, ki ne pušča večjih madežev, ampak je vsaka beseda odraz tistih dobrih del, ki so in bodo zapisana za večnost. To je namreč edino, kar nam ostaja, vse drugo bo minilo. Hkrati pa vas vabim, da se s skupnimi močmi lotimo pisanja nove zgodbe prihajajočega leta. Pa ne bojmo se, četudi bi se morebiti zgodila kaka napaka. Jo bomo že s skupnimi močmi popravili. Naj bo leto 2019 blagoslovljeno, mirno in srečno!

*Ob vsem »pljusk« in pritisku
družbe ni lahko ostati dober
vzgojitelj, pokončna osebnost
in trdna opora svojim otrokom.*

1. – 3. SEPTEMBER 2017
VIKEND ZA ŽENSKE

24. SEPTEMBER 2017
ZUPNIJSKO ŽEGNANJE IN MIHOLOV SEJEM

6. – 8. OKTOBER 2017
VIKEND ZA ŽENSKE

6. – 8. OKTOBER 2017
PISANJE IKON

20. – 22. OKTOBER 2017
VIKEND ZA DRUŽINE IZ ŽUPNIJE IG

ČLOVEKOVE PRAVICE V SALEZIJANSKI PEDAGOGIKI

Don Bosko
je v turinskih
zaporih
spoznaval
mladostnike in
mlade zapornike
in nekaj časa
spremljal tiste,
ki so jih obsojali
na smrt.

Don Boskova
vzgoja stoji na
treh temeljih:
vera mora biti
razumna in
ljubeča; razum
mora biti ljubeč
in prežet z vero;
ljubezen mora
biti razumna in
prežeta z vero.

Vzgoja mora
hrepeneti po
širokih obzorjih
in življenjskih
sanjah. Vsak pa
te cilje dosega
po svoje in jih v
svojem življenju
uresničuje na
sebi lasten
način.

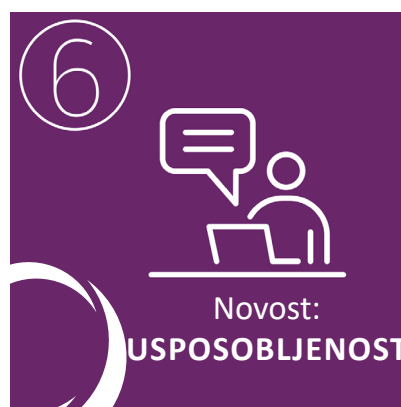
Don Bosko je bil
prepričan, da je
potrpežljivost
najboljši način
vzpostavitve
zaupanja
mladih. Zato
je ustvaril
vzgojno okolje
ljubeznivosti.

Dobrota umiri
jezo, nemir,
vznemirjenost,
ki človeka
iztirijo.
Spokojnost
duha se izraža
v mirnem
obrazu, polnem
dobrodošlice.

Don Bosko
je trdo delal,
da so mladi
postali dejavni
državljeni
in dobri
kristjani. Zato
je zagovarjal
njihove pravice.

Vzgoja mora
doseči vsakogar
v celoti, v
sodelovanju z
vsemi javnimi
in zasebnimi
ustanovami, ki
nudijo vzgojo in
izobraževanje
vsem
državljanom.

Vzgajati je
potrebno tako,
da ljudje poleg
svojih dolžnosti
zaznajo in
opravljajo
tudi to, kar je
potrebno, da bi
bil svet boljši.

Zaščita,
spodbujanje in
dostojanstvo
družine so
bistveni
elementi
salezijanskega
poslanstva.

LETA MOJE PRLEKIJE

MARKO SUHOVERŠNIK sdb

Sedem let in pol življenja na ravnici, razdeljeni z reko na eni strani, na drugi pa jo zaključujejo griči in grabe, je ravno prav dolgo, da človek doživi marsikaj, ne požene pa korenin. V začetku sem se naivno veselil, da bom dolge zimske večere lahko prečepel v toplih bazenih sosednjih term, a sem kmalu padel na realno ravnico, ki me je morila s svojim horizontom. Vmes se je zakoličilo sodelovanje pri razvijajočem se salezijanskem poslanstvu Marijanišča, ki me je počasi preželo in posrkalo vase.

Presenetljivo sem za Veržej slišal že kot otrok, še preden sem sploh prestopil šolski prag. Presenetljivo zato, ker sem otroštvo preživel na bregovih hribovske kmetije v Novi Štifti pri Gornjem Gradu. Že od malih nog sem bil rad pri teti Zofki in stricu Jerneju (tako sem ju klical, nismo pa bili v sorodu), zato tudi nisem hotel oditi v novo hišo v dolino, ki sta jo zgradila starša. Teta Zofka je bila rojena na bližnji kmetiji (ura hoda je bilo za tisti čas in tiste kraje normalna soseska), kjer je živela njena sestra z družino. Tam pa je živel tudi njun brat Ivan. Kot otroku sem mi je zdel zelo star, zato sem se ga kar malo bal. Bil je tih in miren, a silno načitan. Daleč naokrog še dolgo zatem nisem spoznal nikogar, ki bi imel toliko knjig in revij. Včasih smo se otročaji splazili na podstrešje in ob poučnih slikah in ilustracijah požirali tudi prah, ki se je dvigoval ob listanju po knjižnih kupih. Ko sem nekoč spraševal teto, da mi je razložila, kdo vse živi v hišah, ki so se videle z našega brega, je opisala tudi svoj dom. In o bratu Ivanu je povedala, da je pred vojno želel študirati, najbrž za gospoda. Nekaj časa je preživel v daljnem veržejskem Marijanišču, a ga je domotožje vrnilo domov.

Bežno sem se z Veržejem srečeval v letih salezijanske formacije v Želimljem in na Rakovniku. Intenzivnejše (daljinsko) sodelovanje pa se je začelo ob

pripravi in praznovanju 90. letnice prihoda salezijancev v Veržej. Takrat sem se pravzaprav prvič soočil (poleg novic o obujanju poslanstva in obnovah Marijanišča) z veličino in slavo Marijanišča in Veržeja. Ko sem začel oblikovati knjižice gospoda Martina Maroša o Marijanišču in njegove spomine, mi je Prlekija počasi (in nevede) lezla pod kožo.

Splet okoliščin na Rakovniku, redovna (ne)pokorščina in novi izzivi so me torej pripeljali izpod okrilja Marije Pomočnice na Rakovniku v Ljubljani v zavetje iste Marije Pomočnice v veržejskem Marijanišču.

V sedmih letih in pol se je nabrala pestra paleta spominov življenja v salezijanski skupnosti ter posrednega sodelovanja v župniji in Občini Veržej. Večino razcvetajočega se življenja ustanov v Veržeju sem namreč prenašal na papir (in splet). Če odmislim Marijanišče in Center DUO s svojimi številnimi projekti, so tu še posamezniki, društva in Občina. Sodelovati z vsemi mi je bilo res v čast. Pravijo, da papir vse prenese in da se zgodovina (za zdaj) ohranja po zapisanem (in fotografiranjem). Če se smem imeti za najmanjši kamenček v tem mozaiku, bom še toliko bolj vesel.

S papirjem sem tudi sam »prenašal« marsikaj. Življenje v klostru je danes vse kaj drugega, kakor je bilo nekoč in so to znali povedati domačini in nekdanji prebivalci. Mrtvice Mure so najboljši prostor premisleka in odklopa, ki sem ga čisto premalo izkoristil. Gostoljubnosti domačinov se začne meriti šele od 100. odstotka naprej. Slovesnosti in družabnega življenja ni nikoli zmanjkalo, čeprav sem jih večino izpustil, saj drugače ne bi preživel. ☺

Da je Prlekija lepa, mi tega ni razodelo glavno mesto Ljutomer, temveč raziskovanje njenih gor in grab. Krajši ali daljši sprehodi od Jeruzalema do Svetinj, osvojitve najvišjega vrha Prlekije, da niti ne omenjam, da si brez navigacije skoraj nisem upal peljati skozi vse neštete grabe, če sem hotel priti na cilj. Muro pa sem tako že omenil.

V letih moje Prlekije so mi mnogi govorili, da sem daleč. Ko zdaj iz meglene ljubljanske kotline gledam v smer, kjer vzhaja sonce, tudi sam mislim, da je ta del Slovenije daleč. A je biser in biserov ne razkazujemo in si jih ne nadevamo vsak dan, temveč jih imamo varno shranjene za najlepše trenutke. Zato sem leta moje Prlekije tudi sam varno shranil v svoje srce. Dva sta razloga za to. V Veržeju sem lahko pristno in pestro zaživel svoj salezijanski poklic. Vzorednic z don Boskom (kdor ga pozna) je namreč kar nekaj: monferratski holmi v Piemontu, na katerih se je rodil in se kalil Janez Bosko, so precej podobni prleškimi. Garanje na zemlji ga je ojačalo, dolge poti so ga krepile, vaška žegnanja in slovesnosti ga povezovala, domače dobrote ga nasičevale, domača barbera ga ozdravila.

Drugi razlog pa spoznavam šele sedaj. Svet se res spreminja in ljubljanska kotlina je en sam kotel zmešnjav tega sveta. Zato si drznem napisati, da če kje, potem se bo slovenstvo ohranilo v tako »odročnih« krajih, kot je Prlekija z Veržejem. Zato, ker je kot skriti biser v srcu. Če ne prej, se njegove dragocenosti zaveš šele, ko te vprašajo za ceno.

Iz domske kronike

3. – 5. NOVEMBER 2017
DUHOVNI VIKEND ZA DRUŽINE

11. NOVEMBER 2017
FOTOGRAFSKA RAZSTAVA MARJANE PERKOVIČ

17. NOVEMBER 2017
DELAVNICE PROJEKTA LONČAR

17. – 19. NOVEMBER 2017
DUHOVNE VAJE ZA DRUŽINE

25. NOVEMBER 2017
SREČANJE DRUŽIN BIRMANCEV

DOM 106 ... str. 3

GRADIMO TRI NAJPOMEMBNEJŠE ODNOSE V ŽIVLJENJU – Z BOGOM, Z ZAKONCEM, Z OTROKI

Predstavitev DRUŽINE in ŽIVLJENJA

pripravil BENJAMIN SITER
foto ARHIV DiŽ

Sem sva prišla utrujena,
prazna, brezvoljna,
brez smisla, z veliko luknjo
v odnosu ... Danes sijeva,
imava novo voljo, da si vsak
dan znova rečeva:
‘Z Božjo pomočjo zopet
sprejemam tebe in se zate
odločam’.

TANJA IN SAMO

Začetki Družine in Življenja segajo v leto 2000, ko sta ustanovitelja in voditelja Vilma in Dani Siter začela z delom z zakonci in družinami. Nagovorjena sta bila preko lastnih potreb in potreb mnogih ljudi, s katerimi sta se srečevala v prejšnjih poklicih.

Vidimo namreč, kako hitro se lahko zakonca odtujita drug od drugega, saj v naglici življenja moderne potrošniške družbe odnosi postajajo vedno bolj odrinjeni na rob. Tako prihaja do mnogih razdrtih družin, ki nosijo v sebi veliko bolečin in ranjenih ljudi, še posebej ranjenih otrok.

Dobri odnosi pa se ne zgodijo sami od sebe – kot za vsako dobro stvar je treba tudi v odnose vložiti nekaj truda in vztrajnosti. Tako smo prepoznali klic družbe na pomoč in začeli z načrtnim ustanavljanjem zakonskih skupin in organiziranjem vikend seminarjev za pare.

Zakonske skupine DiŽ po celi Sloveniji

Naše zakonske skupine združujejo zakonce po celotni Sloveniji in jih je že preko 200. Ta številka še raste in kar je najpomembnejše – verjamemo, da prenovljene družine na dolgi rok bistveno spreminjajo tudi našo družbo.

Delo v zakonskih skupinah je preventivno – to pomeni, da so v prvi vrsti namenjene široki paleti parov, ki v odnosih (še) nimajo kakih posebnih težav. Srečanja zakonske skupine potekajo enkrat na mesec, vodi pa jih voditeljski par po vnaprej določeni temi iz pripravljenih gradiv. Teme so raznovrstne in nas spodbujajo k odkrivanju odgovorov na konkretne izzive zakonskega življenja, kot so sporazumevanje v zakonu, ustvarjanje edinosti, iz-

gradnja zdrave samopodobe, starševstvo, reševanje konfliktov in druge. Na srečanjih par pridobiva vedenje o tem, kako rast njunega odnosa močno vpliva na kvaliteto življenja celotne družine, da ta zares postane naročje ljubezni.

Obvezen del obiskovanja zakonske skupine so redni mesečni zmenki, kjer zakonca ponovno samo drug z drugim preživita prijeten skupni čas, pari pa doma po vsakem srečanju naredijo tudi »domačo nalogo«, s katero kakšno novo spoznanje vnesejo v konkretno življenje.

Vikend seminarji so naložba v vajn zakon

Zakonci sredi vsakdana pogosto ne najdemo prave moči, časa in volje za temeljit pogovor. Izkušnje kažejo, da je za nego in obnovo dobrega odnosa med možem in ženo nujno potreben odmik od tisočeri obveznosti, ki nam srkajo življenjsko energijo.

Pri Družini in Življenju tako organiziramo več kot 15 seminarjev na leto.

Nepozabni trenutki za naju

Zakonce najprej vabimo na seminar Nepozabni trenutki za naju, ki ga štirikrat letno organiziramo na Rogli ter v Njivicah na otoku Krku in deluje po načelu »zakonci – zakoncem«. Vsako leto na začetni seminar pride preko 300 novih parov.

Na njem govorniški pari iz lastnih izkušenj spregovorijo o ovirah in pasteh življenja v dvoje, pogovoru med zakoncema, reševanju sporov, Božji moči in vlogi Boga v zakonu, vlogi žene in vlogi moža, intimnosti med zakoncema ter o dediščini, ki jo kot oče in mati zapuščata svojim otrokom.

Udeležence običajno vedno najbolj nagovori to, da predavatelji ne »teoretizirajo« in ne idealizirajo odnosa v zakonu, pač pa odkrito spregovorijo o dinamiki življenja v zakonu – tudi o težavah, s katerimi se srečujejo na svoji poti.

Po predavanjih sta zakonca povabljeni, da se s pomočjo priloženih vprašanj sama pogovorita o temi, ki sta jo poslušala. Javnih razprav ni. Pari, ki doslej niso veliko vlagali v svoj odnos, na seminarjih dobijo novo upanje in novo spoznanje, da je Bog živ in dejaven in je tudi nam, zakoncem, vedno pripravljen pomagati.

Višek vsakega seminarja je slovesna sobotna sv. maša, pri kateri pari obnovijo svoje poročne obljube, maši pa sledi romantična večerja ob svečah. Odzivi udeležencev so izredno pozitivni, kar lahko razberemo iz anket, ki jih oddajo po zaključku seminarja.

Nadaljevalni in tematski seminarji

Na nadaljevalnih seminarjih v Crikvenici se vsako leto zvrsti po sedem seminarjev. Medtem ko so teme na začetnem seminarju vedno enake, saj so namenjene novim udeležencem, se teme na nadaljevalnih in tematskih seminarjih vsako leto spreminjajo. Tako zakoncem pomagamo pri njihovi duhovni rasti ter zrelosti njihovih odnosov.

Prepoznavamo tudi vedno večjo potrebo po tematskih seminarjih. Tako je zdaj že vrsto let stalnica tudi seminar o spolnosti oz. teologiji telesa, leta 2017 pa smo začeli z dvema novima seminarjema o denarju in materialnem ter o preizkušnjah v zakonu, ki se odvijata bodisi v Crikvenici bodisi v Veržeu.

Upamo, da bomo tem seminarjem kmalu lahko dodali še nove tematike, saj iz anket razberemo veliko potrebo po boljših odnosih na različnih področjih življenja (vzgoja, medgeneracijski odnosi ...).

Duhovne počitnice, moški in ženski zajtrki, pričevanja in še kaj ...

Dva tedna v poletnih mesecih namenjamo duhovnim počitnicam za družine, ki že od leta 2004 poteka v Veržeu v penzionu Mavrica. V enem tednu se

tako zbere okoli 30 družin, ki v dopoldanskem času sledijo pripravljenemu duhovnemu programu (posebnim gostom in tematiko za zakonce ter prilagojen oratorij za otroke) v popoldanskem času pa se kot družina lahko povežejo ob različnih počitniških aktivnostih (kopanje v termah, kolesarjenje, sprehodi in igre ...).

Vsako leto v različnih krajih po Sloveniji organiziramo moške in ženske zajtrke, prepoznavamo pa tudi potrebo po bolj izraziti moški duhovnosti, zato enkrat letno organiziramo še odmik za moške v divjini. Imamo tudi vedno več pričevalskih parov (trenutno jih je preko 20), ki pričujejo o lepoti poročnosti, kamorkoli so povabljeni.

Štirikrat letno izdajamo revijo Družina in Življenje, objavljamo pa tudi koristne vsebine na naši spletni strani www.diz.si s članki, katerih značilnost in temeljna naravnost je predvsem poučevanje s pričevanjem. Pisci člankov so zato vsi člani DiŽ-evih zakonskih skupin, udeleženci seminarjev ali so kako drugače povezani z delovanjem društva.

Gradimo odnose, za katere je vredno živeti in jih prenašati naprej

Ljudje smo odnosna bitja, zato so odnosi z bližnjimi ključni za nas, našo skupnost in za celotno slovensko družbo. Ne glede na to, kakšni so trenutno naši odnosi, vedno lahko z Božjo pomočjo stopimo korak naprej.

Pri gradnji odnosov pri Družini in Življenju črpamo iz dveh izvirov – Svetega pisma in zakramentalnega življenja. Ljudje se nenehno sprašujemo o smislu bivanja. Mi smo našli odgovor v osebi Jezusa Kristusa, zato imamo v imenu društva besedo »Življenje« zapisano z veliko začetnico (Jn 14,6), kar predstavlja Božjo dimenzijo zakonskega in družinskega življenja.

Vse zakonce zato vabimo, da se nam pridružijo pri gradnji boljših odnosov, ki so upanje za lepo in svetlo prihodnost naših otrok, vnukov, družin in naroda.

Novi napotki za skupno življenje za naju in najine otroke. Dober pobeg iz ponorelega sveta. Z ženo še nikoli nisva toliko storila za naju, kot na tem seminarju.

MARKO

Vsem možem in ženam bi priporočila, da si vzamete trenutek – vajin trenutek in prideta na enega od DiŽ-evih dogodkov. Pridite iz radovednosti, pridite brez pričakovanj, naj vam ne bo nerodno.

MIHELA IN DAVORIN

1. DECEMBER 2017
10. RAZSTAVA SLOVENSКИH JASLIC IN JASLIC IZ LIČJA

2. DECEMBER 2017
MOŠKI ZAJTRK

8. – 10. DECEMBER 2017
VIKEND ZA ŽENSKE

9. DECEMBER 2017
ŽENSKI ZAJTRK

17. DECEMBER 2017
VIKEND ZA DRUŽINE IZ ČRNUČ

ZAPOSLENI ŽELIMO OBISKOVALCEM ...

Sodelavci Zavoda Marianum Veržej, ki delujemo v vseh treh enotah – Penzionu Mavrica, Marijanišču in Centru DUO – z veseljem delimo naše želje z vami, dragi obiskovalci. Ko ste naši gostje se trudimo, da je vaš obisk in oddih čim lepši, sicer ste naši prijatelji, s katerimi vedno radi izmenjamo besedo ali dve. Veseli smo vas vedno znova!

Dragi gostje,
vesel sem Vaših
nasmejanih obrazov,
ko odhajate od nas in
se radi vračate.
V letu 2019 Vam želim,
veliko lepih trenutkov s
svojimi bližnjimi. Naj nam bo
dano, da se čim večkrat vidimo.

MARKO ŠTAJNER

Želim vam,
da se v Prlekiji
med nami
dobro počutite!

BREDA LAŠIČ

Don Boskov mir,
upanje in zaupanje naj
vas objamejo, ko
pridete v Veržej.
Dobrodošli.

**IVANKA
FORTNER**

Dragi
obiskovalci,
vedno znova vas bomo
veseli – želimo vam,
da od nas odhajate vedno
nasmejani in z dobro voljo!

MILICA VREBNJAK

V prihajajočem
letu vam želim, da ste
zdravi, veseli in se
ponovno srečamo
v Veržaju.

**BERNARDA
ŽARKOVIČ**

V teh dneh prejimate
mnoga voščila: ena so za
dušo, druga bolj stvarna.
Kaj naj vam zaželimo mi?
Naj bo naša želja tokrat nasvet:
Vaši dnevi naj so polni sreče in
miline, ne pozabite nase, imejte
se radi, ljubite življenje ...
Uživajte.

KLAUDIJA ŠTAJNER

Živite v vsej
ponižnosti, krotosti in
potrpežljivosti.

V ljubezni prenašajte
drug drugega ...

Jezite se,
a ne grešite.

OLGA BALAZEK

Želim, da z
dobro voljo pri
nas napolnite sebe,
potovalke, žepe ...
jo nesete domov
in jo delite naprej. ☺

ANGELCA FEKONJA

Naj obisk
Rokodelskega centra
DUO in lončarske delavnice
ponovno prebudi otroka v nas.
Naj z glino vaše roke, ideje
in domišljija ustvarjalno
zaživijo.

URŠKA AMBROŽ

Rokodelski
center DUO naj bo
kraj, kjer se ustavi čas.
Kjer pogled poboža delo
pridnih in ustvarjalnih
rok naših rokodelcev. Kjer
nahravimo svojo dušo in
se obogatimo želimo vračati
vedno znova in znova. Naj
bo ustvarjalno 2019!

IVAN KUCHAR

Počitek,
sprostitev
in prijetno
bivanje v
našem prelepem
okolju.

SLAVICA ČUK

VESELI SMO VSAKEGA MLADEGA

PRIMOŽ KOROŠEC sdb, vodja Marijanišča

Kaj zapisati o Marijanišču, ko se zavedam, da ga večina izmed vas zelo dobro pozna? Za domačine je verjetno to stavba, ki je sestavni del Veržeja in verjetno bi si težko predstavljali podobo Veržeja brez te mogočne stavbe, ki se jo lahko opazi že od daleč. Gostje, ki pa prihajate k nam bodisi na dopust, bodisi na različne programe, ki se odvijajo v naši stavbi, pa verjetno poznate Marijanišče bolj iz te strani.

*Poskušamo slediti vašim željam
in vam priti naproti z gostoljubnostjo,
dobro voljo ter vsebinsko
in duhovno oskrbo.*

Vsi, ki delamo v Marijanišču, se trudimo, da bi se tako eni kakor drugi dobro počutili pri nas. Ena izmed stvari, na katero smo zelo ponosni in smo veseli, ko slišimo pohvale tudi z vaše strani, je sonaravni vrt, ki smo ga blagoslovili ob prazniku Marije Pomočnice v mesecu maju. V veliko zadovoljstvo nam je, ko vidimo koliki izmed vas se ustavite in sprehodite po stezah našega vrta. Lahko bi rekli, da je neka točka srečanja, kjer lahko srečamo različne generacije, ki iščejo in najdejo nekaj zase. Ko smo že pri iskanju ... verjetno ste opazili, da v enem izmed vogalov vrta stoji čebelnjak in v kolikor bi se večkrat ustavili ob njem, bi videli, da se skozi celotno leto nekaj dogaja v njem. Nisem strokovnjak za čebele in marsikdo bi znal o tej stvari povedati kaj več, naj mi pa ta primerjava služi kot izhodišče, da se tudi v Marijanišču skozi celotno leto nekaj dogaja.

Poseben poudarek želimo dati družinam in mladim in prav zaradi tega poskušamo ponuditi čim več programov, ki bi odgovarjali tem dvema skupinama gostov. V prvi vrsti imam v mislih razne zakonske skupine in družine iz celotne Slovenije, ki se leto za letom vračajo. Poskušamo slediti njihovim željam in jim priti naproti z gostoljubnostjo, dobro voljo ter vsebinsko in duhovno oskrbo. Skupaj z družinami prihajajo tudi mladi. Prav zaradi tega se skupaj z animatorji SMC-ja Veržej trudimo, da bi našli in pripravili zanimive programe in dejavnosti tudi zanje. Pevski vikend, duhovne vaje za ministrante in birmance ter oratorij za družine so samo nekateri programi na matere smo zelo ponosni in se jih veselimo. Prav tako smo veseli ostalih skupin, ki pri nas iščejo gostoljubje ter mirni prostor za molitev, ustvarjanje oz. druge dejavnosti. Med njimi je potrebno omeniti razne šole in vrtce, ki prihajajo raziskovati lepote Prlekije in Prekmurja, folklorne skupine, pevske zборе in neokatehumenske skupine. Že vrsto let pripravljamo tudi enodnevna srečanja za družine prvoobhajancev in družine birmancev. Večino naših dejavnosti nam ne bi uspelo izpeljati brez pomoči prizadevnih animatorjev in prav zaradi tega smo veseli vsakega mladega, ki daruje svoj čas in nam priskoči na pomoč.

nami prihajajo tudi mladi. Prav zaradi tega se skupaj z animatorji SMC-ja Veržej trudimo, da bi našli in pripravili zanimive programe in dejavnosti tudi zanje. Pevski vikend, duhovne vaje za ministrante in birmance ter oratorij za družine so samo nekateri programi na matere smo zelo ponosni in se jih veselimo. Prav tako smo veseli ostalih skupin, ki pri nas iščejo gostoljubje ter mirni prostor za molitev, ustvarjanje oz. druge dejavnosti. Med njimi je potrebno omeniti razne šole in vrtce, ki prihajajo raziskovati lepote Prlekije in Prekmurja, folklorne skupine, pevske zборе in neokatehumenske skupine.

Že vrsto let pripravljamo tudi enodnevna srečanja za družine prvoobhajancev in družine birmancev. Večino naših dejavnosti nam ne bi uspelo izpeljati brez pomoči prizadevnih animatorjev in prav zaradi tega smo veseli vsakega mladega, ki daruje svoj čas in nam priskoči na pomoč.

27. DECEMBER 2017
BOŽIČNI KONCERT V ŽUPNIJSKI CERKVI VERŽEJ

29. DECEMBER 2017 – 2. JANUAR 2018
SILVESTROVANJE ZA DRUŽINE

8. – 11. JANUAR 2018
IZLET ZAPOSLENIH - KRAKOV

12. – 14. JANUAR 2018
USA PRIPRAVNIKI

19. – 21. JANUAR 2018
VIKEND ZA ŽENSKE

19. – 21. JANUAR 2018
BIRMANCI MS

26. – 28. JANUAR 2018
PEVSKI VIKEND V VERŽEJU

2. – 4. FEBRUAR 2018
VIKEND ZA KMETE – IN NJIHOVE DRUŽINE

16. – 18. FEBRUAR 2018
VIKEND ZA ŽENSKE

16. – 18. FEBRUAR 2018
ZAKONCI IZ ŽUPNIJE SV. JANEZ BOSKO MARIBOR

Iz knjige vtisov Penziona Mavrica

»NEPOZABNI VIKEND«

Prov fajn je »bvo«!

Thinci, 7. januar 2018

Spoštovani! Prišli smo plesat in peti, doživeli smo nepozaben vikend. Hvala za gostoljubje, pohvala vsemu osebju.

Folklorno društvo Oglarji Šoštanj

Prišli smo v petek, ostali do nedelje. Super smo se imeli, še posebno otroci. Vse pohvale patru Marjanu in vsemu osebju v domu. Hrana odlična, še posebno pa je urejena okolica doma. VSA POHVALA, se še vidimo. Lep pozdrav.

Marta Zupan in družina Grad, 1. – 3. junij

Bogu in vsem vam smo hvaležni za vse gostoljubje in obilje Božje ljubezni, ki smo jo čutili pri vas. Z vnuki smo doživljali veselje, se hranili ob altarju, kjer smo lahko bili vsak dan deležni svete maše. Hvala iz srca za ta dom, kjer čutimo sprejetost in čudovito urejenost ter prijaznost vseh vas. Naj vas Marija Pomočnica varuje in daje moči, da boste zmogli udeležati vaše poslanstvo. Naj vam Sveti Duh da vedno pravih spoznanj in vas vodi na vaši poti. Bog povrni za vse!

Ana, Janez Rožman z vnuki Niko, Jakobom in Filipom, 3.–6. junij 2018

Bilo je ZELO, ZELO prijetno, pohvala vsemu osebju, čudovito preživeta dva dneva – HVALA – Pozdravčki, objemčki in same lepe želje od CVETK iz 1. E, gimB

6. junij 2018

Tudi mi smo se imeli super! ČavBauMjau

1. G gimB – 7. junij 2018

Tara i svih ostalih 100 i nešto!

mladi iz Splita, 27. 6.–1. 7. 2018

Tukaj je zelo lepo, hrana je dobra, pohvala kuharicam.

Tukaj smo bili že večkrat, saj se radi vračamo. Tudi v zemljankah se odlično spi in prebiva. Zakon ste, radi vas podpiramo. Hvala!

Bokalovi iz Dolskega, 13. 7. 2018

Ministranti iz Vojnika, Gornjega Grada, Vitanja in Nove Cerkve (60) smo dva dneva uživali gostoljubje Marijanišča. Razgibali smo telo, dušo in duha in se še bolj navdušili za ministrantsko službo. Hvala vsem, ki ste nam omogočili lepe trenutke pod vašo streho in v okolici.

Ivan Šumljak, Alojz Vicman, Beno Podrgajs in ostali ... 13. – 14. 7. 2018

Tudi maše so zanimive, najboljša pa je vožnja s kolesi in plavanje v Banovcih.

Zelo pohvalim kvalitetna in vzdrževana kolesa, večerjo na prostem in igralnico v kleti.

Družina Zajec – Bobnar iz Šmarje-Sapa

Vaš Kamp nas je zelo navdušil, mi bi mu podelili 5 zvezdic. Hvala za gostoljubje. Še pridemo.

Družina Lajevce

Prečudovit Veržej s prečudoviti, dobro hrano in samimi prečudovitimi ljudmi, da ne omenjamo prečudovite udobne postelje s prečudovitimi cenami sladoleda in čudovito fantastičen čudovit župnik Peter Pučnik.

Angela, Rebeka, Petra

Prvič sva nastanjena pri vas. Čudovito. Ambient, osebje, ki dela s srcem in to se čuti. Vse pohvale, definitivno vas bova priporočila naprej in se ponovno vrnila k vam na dopust. Vse dobro vam želiva.

Ana in Marko Barle, 15. 8. 2018

Dragi Peter, vsi salezijanci in osebje. Hvala, hvala, hvala za čudovite počitnice! Še se bomo vrnili.

Ana, Jože in Matija, 23. 8. 2018

Divno i korisno! Drago mi je da ćemo sarađivati. Hvala na gostoprimstvu.

Ljiljana Kitič, Jarkovac – Srbija, 28. 8. 2018

Čudovit oddih za dušo in telo! Hvala vam vsem.

Rudi in Jožica Pirc, 31. 8. 2018

Čudovit oddih za dušo in telo. Prečudovit kraj in ljudje. Hvala za lep in topel sprejem. Vsem tukaj zaposlenim Bog povrni za prijaznost.

Bitežnik Jana, Karitas Tržič-Bistrica, 12. 9. 2018

Dobrodošlica, jedača, pijača ... skratka ... kompletna oskrba na nivoju – VRHUNSKO. Ko pride čas, pa pristrčno vabljeni v našo oskrbo. Smo na nivoju – VRHUNSKE. Pristrčna hvala – skupina / družina negovalke iz Kranja, 11. 11. 2018

Iz knjige vtisov Rokodelskega Centra DUO

»LE TAKO NAPREJ«

Hvala vam. Pri vas se ob vaši gostoljubnosti, sproščenosti in domačnosti počutimo čudovito.

OŠ Ivanjkovci
– učenci 7. a razreda z Zdenko in Brigito

Center smo obiskali v organizaciji Agencije Idea in Zavoda za kulturo, turizem in šport Murska Sobota v sklopu novinarske ture po Pomurju. Zelo dobra izkušnja v delavnici, lepi izdelki v prodajalni. Vsekakor vredno obiska!

Turistični delavci Pomurja, 25. 10. 2018

Člani TD Zg. Kungota smo navdušeni nad spretnimi rokami Vaših umetnikov.

29. 7. 2018

Zelo lepo urejena razstava pirhov – pisanic, ki kaže na ustvarjalnost in izvirnost tako otrok kot odraslih. Čudovito!

Družina Kavran iz Lenarta, 1. 4. 2018

Prelepo! Smo izletnice po Pomurju in še pridemo!

Društvo podeželskih žena Rovte, 2. 5. 2018

Veržejčani, bodite ponosni na svoj kraj in vaše občane.

N. A., 7. 2. 2018

Izjemno doživetje pridnih rok, naj jih ohrani ljubi Bog, naj pridnost nikdar ne umre, slovenska kultura – smo ljudje.

Kolesarski uživači
– Slavko Podboj, Anica Rudolf, Irena Mikolič, idr.,
26. 9. 2018

Ein Mensch ohne Phantasie, ist wie ein Vogel ohne Flügel. Einzigartige Bilder!

Annabell, 5. 2. 2018

Prekrasno. Čudovito! Skrbno in z ljubeznijo ustvarjeno, s skupnim, povezovalnim duhom postavljeno!

Družina Zajec Bobnar, 26. 7. 2018

Razstava je enkratna. Lepo, da se toliko mladih ukvarja z rokodelstvom. Le tako naprej.

Brane in Andreja iz Dolenjskih Toplic

Odlična razstava z izvirnimi izdelki. Najbolj nama je všeč pasijonski kotiček, pasijonske jaslice. Tudi pisana jajčka so enkratna.

Jon in Žak Kalamar z babi Silvo Daja, 26. 3. 2018

Very nice experience. You can be proud on your skills.

Dr. Sirak Sifernik

Skupina za samopomoč smo si ogledale čudovito razstavo ročnih del. Občudovanja vredno. Čestitke, samo tako naprej.

Skupina za samopomoč Križevci, 9. 5. 2018

Najlepša hvala za prisrčen sprejem. Zelo smo bili veseli, da smo se ponovno srečali. Hvala vam vsem.

Društvo MELISA Korena, 16. 6. 2018

Hvala za prisrčen sprejem in duhovito predstavitev lončarske delavnice. Od vas odhajamo z novimi izkušnjami in se k vam prav gotovo še vrnemo.

PGD Srednja vas pri Kamniku, 27. 10. 2018

Center smo obiskali v organizaciji Agencije Idea in Zavoda za kulturo, turizem in šport Murska Sobota v sklopu novinarske ture po Pomurju. Zelo dobra izkušnja v delavnici, lepi izdelki v prodajalni. Vsekakor vredno obiska!

Turistični delavci Pomurja, 25. 10. 2018

24. FEBRUAR 2018
SREČANJE ANIMATORJEV ZAO MURSKA SOBOTA

23. – 25. FEBRUAR 2018
DUHOVNI VIKEND ZA DRUŽINE (SMP)

25. – 27. FEBRUAR 2018
DUHOVNE VAJE ZA MINISTRANTE

28. FEBRUAR – 2. MAREC 2018
DUHOVNE VAJE ZA BIRMANCE

23. MAREC – 5. MAJA 2018
10. RAZSTAVA PIRHOV IN VELIKONOČNIH IGER

23. – 25. MAREC 2018
VIKEND ZA ŽENSKE IN MOŠKE

6. – 8. APRIL 2018
DUHOVNE VAJE ZA BIRMANCE

20. – 22. APRIL 2018
DUHOVNI VIKEND ZA DRUŽINE (SMP)

4. MAJ 2018
ODPRTJE RAZSTAVE ČIPK IN ROČNIH DEL

5. MAJ 2018
SREČANJE DRUŽIN PRVOOBHAJANCEV

CENTER DUO: POVEZANOST LJUDI Z NARAVO

Pogovor z Bojano Pustinek, strokovno sodelavko CŠOD

IVAN KUCHAR, vodja Centra DUO, foto osebni arhiv

Center šolskih in obšolskih dejavnosti (CŠOD) je nacionalna krovna organizacija, katere poslanstvo je pomoč šolam pri izvajanju programov šole v naravi, kjer oblikujejo in spodbujajo zdrav način življenja in odgovoren odnos do naravnega okolja, vzgajajo za spoštovanje in sodelovanje, za sprejemanje drugačnosti in medsebojno strpnost. Delovanje CŠOD sega na področje šolstva, športa, znanosti in kulture. Programi se izvajajo v domovih Centra šolskih in obšolskih dejavnosti (nam najbližji je dobro leto delujoči CŠOD v Murski Soboti) ter v dnevni centrih po vsej Sloveniji. To omogoča udeležencem, da ob pestrosti naravne in kulturne dediščine realizirajo postavljene cilje na področju znanja, veščin in spretnosti na kognitivnem področju.

Zavod Marianum Veržej se v svojem delu aktivno vključuje v ponudbo dnevnih centrov, ki delujejo v sklopu CŠOD. Pri tem šolam ponuja tri osnovne programe: ogled Rokodelskega centra DUO s krajšo delavnico prostoročnega oblikovanja iz gline, ki se lahko nadgradi z delavnico na lončarskem vretenu ali še z drugimi rokodelskimi delavnicami. V teh treh letih, kolikor je Zavod Marianum Veržej vključen v ponudbo dnevnih centrov CŠOD, tesno sodelujemo s strokovno sodelavko Bojano Pustinek, ki smo ji zastavili tudi nekaj vprašanj.

Bojana, skozi skupno delo smo postali ne le zunanji sodelavci, pač pa tudi že prijatelji. Hvaležni smo vam za dobro sodelovanje in to, da naše delo spoznavajo številni mladi iz vse Slovenije. Kaj je tisto, kar vas prepriča, da naš program vključujete v program CŠOD?

V Centru šolskih in obšolskih dejavnosti sem zaposlena že od leta 2001 in v glavnem je to zame skoraj lahko rečem sanjska služba. Rada imam otroke in naravo. Osebnostno se zavzemam za poznavanje in spoštovanje tradicije, saj verjamem, da nam je lahko v pomoč in orientacijo v sedanjosti in prihodnosti. Živimo v času, ko se naše vrednote spreminjajo, ko marsikaj, kar so počeli naši predniki, pa tudi mi sami, izgublja pomen in vrednost. Pravzaprav človeštvo v iskanju po boljšem jutri izgublja sebe, svojo bit. In sama jo vedno znova najdem v naravi. Narava je bila človeku od nekdaj najboljši prijatelj. Dajala mu je vse kar je potreboval, hrano, zavetje, dom. Dokler nismo izgubili stika, se odtujili, pozabili. In v rokodelskem centru DUO Veržej sem videla prav to; povezanost ljudi z naravo. In pa seveda ustvarjanje. Kaj vse lahko ustvari otroška roka, kaj vse je lahko otroška domišljija. V veselje in zadovoljstvo je gledati izdelke, ki pod vodstvom lončarke Urše, a osebni notri otrok, nastajajo v rokodelskem centru. In ko vidiš otroke, ki se spremenijo v umetnike, ustvarjalce nekaj novega, edinstvenega, veš, da je to prava pot. In upanje, da ne bomo pozabili vsega znanja in spretnosti, ki so še nedolgo nazaj bili del in vir preživetja.

Ali menite, da je pomembno otrokom in mladostnikom v današnjem času dati v šolski program več praktičnih vsebin?

Center šolskih in obšolskih dejavnosti ima svoje izpostave po celi Sloveniji, kjer sodelujemo z zunanjimi izvajalci. Sama osebno sem pri oblikovanju novih programov vedno izbirala takšne, ki so imeli čim več praktičnih vsebin. In vedno znova, ko gledam otroke, kako čudovite izdelke ustvarja njihova domišljija, vem, da je to nekaj, kar ni le del učnih vsebin, ampak je tudi nekaj kar je, kot rečemo, za dušo. Nisem zagovornik tega, da bi morala šola biti užitek. Po mojem osebnem prepričanju, je delo. A zakaj bi to ne bilo delo uma, duha in otroških rok, ki ustvarjajo nekaj novega. V naših šolah manjka ročnih spretnosti, ustvarjalnosti. Upam, da bomo v prihodnosti vzpostavili sistem šolstva, kjer ne bo poučevanje le teorija, ampak tudi v čim večji meri praksa. Človek lažje razume kakšno vrednost ima neko delo, nek izdelek, če ga je tudi sam poskusil narediti. Sama sem se npr. osebno preizkusila v pletenju izdelkov iz ličja. Že po nekaj urah dela, je zame moj izdelek imel neprecenljivo vrednost in cena, ki jo je treba plačati za neko ročno delo, je zame postala povsem razumljiva. Pravzaprav sem občudovala voljo in veselje ljudi, ki to počnejo, čeprav s tem ne bodo obogatili. Rokodelci ne merijo svojih izdelkov z evri, ampak najprej s srcem. Plačilo ne predstavlja polo-

vice vloženega časa in truda. A vendar vztrajajo. Ker so to počeli že njihovi starši, babice, dedki. Ker je to vez, ki povezuje rod za rod in je močnejša od sodobnega načina življenja, ki ga usmerjata predvsem kapital in potrošništvo.

Ne le rokodelstvo, pomembno sporočilo obiska Rokodelskega centra DUO Veržej se skriva tudi v kulturni dediščini. Ker je ravno evropsko leto kulturne dediščine – kako bi lahko aktualizirali in približali kulturno dediščino – ne le otrokom, pač pa tudi odraslim?

Kulturna dediščina je del nas, del okolja in družbe v kateri živimo. Obdaja nas povsod: v domovih, stavbah naših vasesh in mestih. Vabi nas v knjižnice, muzeje in galerije. Dediščina pa niso le najdbe, dolgočasni zidovi in nerazumljiva umetnost, temveč tudi tradicionalne veščine, obrti, zgodbe in pesmi naših dedkov in babic. Kulturna dediščina nas povezuje in zbližuje. In zato menim, da bi jo morali vsi, tako otroci kot odrasli, spoznavati, poznati. Je most, ki vodi iz preteklosti v prihodnost. Je pomnik vseh veščin človeštva, ki naj ne bo zapisan le na papirju, ampak naj živi v naših rokah. Življenje ljudi nekoč je bilo bolj povezano z naravo in zame je ohranjanje kulturne dediščine pot nazaj k naravi, k človeku.

Korake v tej smeri pa lahko poleg staršev usmerja tudi šola in dejavnosti povezane z njo. Kulturno dediščino bomo lahko približali otrokom le, če jo bomo odrasli kot starši, vzgojitelji, tudi učitelji, živeli sami. In če se bomo zavzemali za vrednote, ki obogatijo tudi našo notranjost, ne le naš žep.

Ste tudi mama. Je lažje biti učitelj/spremljevalec otrok v šoli ali starš svojim otrokom?

Sama pravzaprav oboje povezujem. Na nek način sem tako oboje doma in v službi. Svojim otrokom sem ne le mama, ampak jim tudi učiteljica. Čeprav priznam, hčeri nista bili vedno navdušeni nad tem in sem večkrat, sploh ko sta bili mlajši, slišala kakšno smolo imata, da je njuna mama učiteljica. Zdaj pa, ko odraščata, vidim, da so semena padla na plodna tla in da sem uspela nanju prenesti vsaj nekaj ljubezni do vsega lepega, kar nas obdaja. Zame moja služba ni le delo, ampak tudi poslanstvo. Otroci, ki jih srečujem so zame otroci, kot moji hčeri in tako

kot si želim, da bi vsi, ki prihajajo v stika z mojima hčerama dali od sebe najboljše, tudi jaz poskušam dati od sebe vsem tem otrokom, le najboljše.

Je pa res, da ti otroci pridejo in grejo. S svojimi pa si vsak dan, in potrebno je veliko vztrajnosti, doslednosti. Včasih ne veš ali delaš prav, ali pluje barka v pravo smer. So dolgi trenutki, ko ni videti obzorja, potem pa zagledaš pristan in vidiš, da se le nisi izgubil. Danes ni lahko biti niti starš niti učitelj. Izzivi sedanjega časa so neusmiljeni. V kolikor želimo biti dobri starši in učitelji, moramo vedeti kako najti prave meje, prave poti. Včasih jih ni bilo veliko. Zdaj pa, kako vedeti, kako izbrati pravo? Zato je zame pot v preteklost, tudi pot v prihodnost.

V zadnjem času se navdušujete nad planinarjenjem. Je narava tista, ki vam daje novih energij za vaše službene in osebne izzive?

Prihajam s podeželja. Že kot otrok sem bila močno povezana z naravo. Kot otroci smo se podili po travnikih, gozdovih, čofotali po vsakem potoku. Ni bilo denarja za drage igrače, zato smo si jih naredili sami. Lok, frača, hiška na drevesu ali opazovalnica v gozdu. Ja, narava je bila od otroštva moje pribežališče, kotiček, kjer sem se lahko skrila, da bi se znova našla. V zadnjih nekaj letih pa sem se neizmerno navdušila nad gorami. Čeprav so vzponi včasih naporni in vsak korak proti vrhu teži, pa je občutek, ki te prevzame, ko prideš na vrh, nepopisen.

Poti v gore so kot življenje. Ne smeš gledati nazaj (od višine se zvrtil), ne smeš gledat preveč naprej (da ne obupaš, ker je cilj še daleč). Korak po korak. In vso breme (vsa naša prtljaga, ki se z leti nabira), nosimo ga s seboj. Povsod. A ko greš v gore, tam pa je drugače. Hitro začneš »odlagati«, kar se le da. Da zmoreš naprej, do cilja. In potem si kot prerojen. Na vrhu razgled od Triglava do morja. Božji mir. Tišina. Ja, takšna so po moje nebesa. To je moja inspiracija, moj navdih za vse izzive, ki jih je polno povsod, doma, v službi... To je način, da se prečistim vsega negativnega in napolnim s svežo, čisto energijo. Potem sem znova lahko mama, učiteljica.

Hvala za odgovore in še veliko uspešnih let sodelovanja.

18. – 20. MAJ 2018
VIKEND ZA ŽENSKE

19. MAJ 2018
VIGILIJA PRED PRAZNIKOM MARIJE POMOČNICE

20. MAJ 2018
ROMARSKI SHOD OB PRAZNIKU MARIJE POMOČNICE

24. – 30. JUNIJ 2018
FRANČIŠKOV TABOR

27. JUNIJ – 1. JULIJ 2018
MLADI IZ SPLITA

6. – 13. JULIJ 2018
ORATORIJ ZA DRUŽINE

15. – 19. JULIJ 2018
USTVARJALNI KAMP

16. – 20. JULIJ 2018
KOLPING DRUŽINE

23. – 28. JULIJ 2018
ORATORIJ ŽUPNIJE VERŽEJ

27. JULIJ – 3. AVGUST 2018
DUHOVNI SEMINAR ZA DRUŽINE – DIŽ

MIHOLOV SEJEM 2018

V soorganizaciji
Občine Veržej in Zavoda Marianum Veržej je letos potekal že 7. Miholov sejem. Organizatorja uspeta vsako leto znova na stojnice privabiti več ponudnikov, pridati kakšno novost in poskrbeti za pester programski del. Ko svoje naredi še vreme, je slika popolna. In tako je bilo tudi letos.

Vzporedno je v
Kovačičevi dvorani Zavoda Marianum potekal zaključni dogodek Projekta sodelovanja LAS Zgodbe rok in krajev, ki sta se ga poleg vodij in predstavnikov lokalnih akcijskih skupin udeležila tudi poslanka NSI Ljudmila Novak in predsednik državnega zbora Republike Slovenije, mag. Dejan Židan. Sodelovanje na področju rokodelskih centrov Slovenije je tako tudi s tem projektom obrodilo prve sadove na področju urejanja rokodelstva, saj se je vzporedno pripravljala dokument nacionalnega zavezništva.

V župnijski cerkvi
sv. Mihaela so se domačini, romarji in gostje ter člani folklornih skupin zbrali k žegnanski sveti maši, ki jo je daroval predstojnik slovenskih salezijancev, mag. Marko Košnik. Pridne gospodinje so po mašni slovesnosti pogostile obiskovalce s pravimi prleškimi dobrotami.

Pred osrednjo prireditvijo
so na glavnem odru prejele blagoslov folklorne skupine, ki so se pozneje tudi predstavile na odru. Letos so sodelovale: KD Dobrava Naklo, FS Podkuca; KD Slavko Osterc Veržej, FS Leščeček in Starejša folklorna skupina, Folklorno društvo G. Radgona, Društvo upokojencev "Veseli Prlek" in FS Cven.

Sledila je osrednja prireditev s podelitvijo priznanj za najboljšo prleško tünko oz. meso iz zaseke. Skupno je sodelovalo 12 vzorcev, naziv najboljša pa je letos pripadel Kmetiji Vargazon iz Cvena, ki je prejela vseh 20 možnih točk. Drugo mesto je osvojil Žan Koroša, tretje pa Slavko Sever.

V sklopu projekta Sodelovanja LAS je bila slavnostno odprta tudi razstava Zgodbe rok in krajev.

Osrednji dogodek so popestrili člani kvinteta Jeruzalem, po odprtju razstave pa so oder zavzeli člani pihalnega orkestra KUD Muzika iz Križevcev pri Ljutomeru.

3. - 10. AVGUST 2018
DUHOVNI SEMINAR ZA DRUŽINE - DIŽ

10. - 14. AVGUST 2018
DUHOVNE VAJE ZA DRUŽINE (GEŠTALT)

15. - 19. AVGUST 2018
EMANUEL DRUŽINE

19. - 22. AVGUST 2018
DRUŽINE MARIJINO DELO

19. - 30. AVGUST 2018
TANGO FESTIVAL

Obiskovalci in vedno več domačinov praznično nedeljsko kosilo opravi kar na Miholovem sejmu, saj Terme Banovci poskrbijo, da nihče ne gre lačen od nas.

Najbolj pestra je bila ponudba na stojnicah! Predstavljali so se rokodelci iz Pomurja, člani rokodelskih centrov, združenih v Konzorcij RC Slovenije, rokodelci vključeni v projekt Zgodbe rok in krajev ter lokalni ponudniki.

Sedaj že tradicionalno so odrski program zaključili udeleženci MiHeC festa, festivala otroških folklornih skupin. Letos so se predstavile tri skupine: OŠ Veržej - »Male Veržence«, OŠ Stročja vas - »Folklorna skupina Stročja vas« in KD Anton Krempel Mala Nedelja - »Purgaške deca«.

Nekateri so sejem zapuščali še v soncu, drugi smo počakali na mrak - vsi pa veseli in zadovoljni, da je dogodek tako lepo uspel. Ob koncu naj velja vabilo na Miholov sejem 2019, ki bo potekal 29. 9. 2019.

31. AVGUST – 2. SEPTEMBER 2018
VIKEND ZA ŽENSKE

15. SEPTEMBER 2019
STIČNA MLADIH

5. – 7. OKTOBER 2018
VIKEND ZA ŽENSKE

12. – 14. OKTOBER 2018
VIKEND ZA DRUŽINE IZ ŽUPNIJE IG

20. OKTOBER 2018
SREČANJE DRUŽIN BIRMANCEV

ROKODELSKA MLADOST

Rokodelski center DUO Veržej je poleg vrtcev in interesnih skupin tudi to leto gostil učence in dijake iz mnogih osnovnih in srednjih šol, ki so spoznavali domače obrti in ustvarjali v rokodelskih dejavnostih.

Gimnazija Ormož
Gimnazija Ptuj
Gimnazija Želumlje
Srednja gradbena šola Maribor
Osnovna šola Veržej
Osnovna šola Postojna
Osnovna šola Šempeter
Osnovna šola Podčetrtek
Osnovna šola Ljudski vrt Ptuj
Osnovna šola Ljutomer
Osnovna šola Majšperk
Gimnazija Bežigrad
Osnovna šola Hrvatini
Osnovna šola Ivanjkovci
Osnovna šola Žiri
Osnovna šola Rogaška Slatina
Osnovna šola Olge Meglič Ptuj
Osnovna šola Velenje
Osnovna šola s prilagojenim učnim programom Ormož
Osnovna šola Velika Nedelja
Osnovna šola Destričnik
Osnovna šola dr. Vita Kraigherja Ljubljana
Osnovna šola Ormož
Osnovna šola Horjul
Vzgojno izobraževalni zavod Smlednik
Gimnazija Ljutomer
Osnovna šola Medvode
Osnovna šola Brinje
Osnovna šola Miha Pintarja Toleda Velenje
Osnovna šola Središče ob Dravi
Osnovna šola Križevci pri Ljutomeru
Osnovna šola Dragomelj
Osnovna šola Danile Kumer Ljubljana
Srednješolski center Velenje

TEBI POJEM TO PESEM

Peter Pučnik o glasbi in novi zgoščenki duhovnih pesmi

Pred časom je izšla nova zgoščenka otroških duhovnih pesmi Tebi pojem to pesem. Kako bi jo predstavil?

V poletnih mesecih je končno luč sveta ugledala nova zgoščenka skupine »Sončni žarek«. To je skupina mladih pevcev – osnovnošolcev, ki pod tem imenom še vedno pripravlja otroško-mladinsko glasbo z duhovno vsebino. Pod tem imenom smo se namreč v letu 2000 prvič zbrali mladi pevci in pevke, da bi pripravili nekaj posnetkov tovrstne glasbe kot glasbeno podporo vsebinam poletnega Oratorija.

Kako se je to zgodilo?

Že od prvih Oratorijev v Sloveniji dalje sem bil povabljen k ustvarjanju tovrstne glasbe, ki je bila kot del vsebinskega priročnika za Oratorije. Ko sem pozneje pripravljaval tudi aranžmaje za te pesmi, sem si neizmerno želel in sanjal, kako bi nekoč lahko te pesmi s temi aranžmaji posnel z večjo skupino otrok. To sem povedal takratnemu voditelju duhovnih vaj v Želimljem, ki me je k temu še spodbudil. Tam se je namreč ob koncih tednov zbiralo veliko številu mladih. Tako sem s skupino animatorjev in prijateljev glasbenikov začel prirejati vsakoletne pevske vikende v Želimljem in v nekaj letih posneli štiri samostojne zgoščenke z otroško-mladinsko duhovno glasbo.

Izkušnje s pevsкими vikendi in snemanjem imaš torej že iz Želimelj, ko si tam vodil duhovne vaje in se ukvarjal z glasbo. Kako pa sta potekala pevska vikenda v Veržehu?

Po enajstih letih bivanja in delovanja v Želimljem ter po petih letih na Rakovniku v Ljubljani sem bil leta 2015 premeščen v salezijansko skupnost v Veržehu. Tudi v Veržehu mi veliko pomeni delo z mladimi in družinami, zato želim svoje poslanstvo nadaljevati tudi tukaj. Ena od zamisli za delo z mladimi so postali tudi pevske vikendi, ki so v treh letih že obrodili nekaj sadov. Prvo leto je bilo bolj poskusno, v zadnjih dveh letih pa smo se z glasbo »spopadli« nekoč bolj resno. Tako smo v dveh pevskih vikendih, ki sta potekala v januarju 2017 in 2018, pripravili in posneli 12 novih pesmi z duhovno vsebino. Na vsakem od vikendov je bilo dobrih 120 udeležencev, ki so z veseljem do petja ter s svojimi talenti pripomogli k skupnemu ustvarjanju. Poseben pečat je dala tudi instrumentalna skupina, ki je ves čas v živo podpirala naše petje in ga spremljala tudi med snemanjem. Na poseben način pa je bil zapolnjen tudi čas, ko nismo peli. Z igro, družabnimi večeri in ustvarjanjem v lončarski delavnici smo zapolnili čas odmorov in se tako družili na drugačen način. Poleg zgoščenke, ki jo predstavljamo, je smo pripravili tudi knjižico z notnim zapisom.

Si tudi avtor večine pesmi. Kje dobiš navdihe, ideje? Imaš pri ustvarjanju v mislih že določene ustvarjalce in izvajalce?

Res je, da je večina pesmi nastalo pri meni in hvaležen sem Bogu za ta dar. Navdih zanje so v večini mladi in vsebinski programi, ki jih pripravljamo zanje. Če je le mogoče, rad svoja razmišljanja ali predavanja popestrim s kakšno pesmijo, ki vsebinsko podpre temo, ki sem jo predstavil. Zavedam se, da ima glasba svojo moč v sporočilu, zato se je tudi rad poslužujem.

Pri večini pesmi, ki sem jih napisal, sem imel v mislih ciljno publiko, za katero sem pisal. To so v večini otroci in mladi, zato so tudi skladbe temu primerne. To pomeni, da je besedilo primerno za razumevanje, da je melodična linija v okvirih razpona otroškega petja ter ritem poenoten in brez težjih sinkop. Večino vseh teh pesmi sem prav zato tudi preizkusil s skupino otrok in mladih, da sem preveril, če so za njih sprejemljive.

Pesem in glasba je sestavni del salezijanskega poslanstva. Pa je to področje v današnjem času digitaliziranega sveta, ko smo vedno bolj priklopljeni na omrežja, še sploh aktualno?

Da, še kako aktualno in pomembno. Če pogledamo ozadje digitalnega sveta, še posebej kar zadeva virtualno omrežje, je v tem ozadju glavni motiv odnos, druženje, prijateljstvo in iskanje potrditve. Žal pa digitalni svet lahko le delno zapolni ta globoka hrepenenja. Ljudje, še posebej mladi, potrebujejo nekoga, ki ga lahko pogledajo v obraz, da se lahko z njim pogovarjajo, se smejejo, da lahko z njim jočejo, da se te nekdo dotakne in ti pove,

da si v redu in si vreden prijateljstva. Človek, še posebej mlad, gradi samopodobo predvsem na tem, kako se drugi odzivajo na njegovo vedenje, oblačenje, komuniciranje ... skratka način življenja. Zato tako mrzlično išče odzive na družabnih omrežjih, da bi dobil potrditev. Če primerjamo naboj, ki ga lahko dosežejo preko virtualnega sveta, z nabojem pozitivnega ozračja na enem izmed takih vikendov, kjer 120 mladih poje, se igra, ustvarja in pleše, preprosto ni primerjave. Nikakršen intermedij ne more nadomestiti veselja in potrditve, ki nastaja ob pristnem druženju ter soustvarjanju. O tem bi lahko veliko povedali sami udeleženci. Zato lahko ob tem rečem samo to, da sem vesel in hvaležen za delo, ki mi je zaupano.

Rad bi se zahvalil ekipi sodelavcev v Zavodu Marianum, ki je omogočila, da smo lahko jedli, spali, se igrali in ustvarjali. Prav tako iskrena hvala instrumentalistom, ki so dali svoje talente na razpolago in se igrivo prepustili dogajanju ter animatorjem, ki so poskrbeli, da je bil red pri hiši. ☺ Predvsem pa hvala vam, mladi pevci, da ste prinesli svoje veselje in petje med nas. Upam, da se kmalu spet srečamo in nadaljujemo, kar smo začeli.

Nikakršen intermedij ne more nadomestiti veselja in potrditve, ki nastaja ob pristnem druženju ter soustvarjanju.

TUDI V LETU 2019 SE BO DOGAJALO ...

MLADINSKI PROGRAMI

PRIJAVE IN INFORMACIJE: info@marianum.si

Pevsko - (plesni) vikend za otroke
18.–20. 1. 2019

Duhovne vaje za ministrante in birmance
17.–19. 2. 2019 (ministranti in ministrantke)
20.–22. 2. 2019 (birmanci in birmanke)

Duhovno družabni vikend za mlade po birmi
22.–24. 2. 2019

Duhovne vaje za birmance
16.–17. 3. 2019

Duhovne vaje za birmance in njihove botre
5.–7. 4. 2019

DRUGI PROGRAMI

PRIJAVE IN INFORMACIJE: info@marianum.si

Silvestrovanje za družine
29. 12. 2018–2. 1. 2019

Lepo je res na deželi (vikend za kmete)
1.–3. 2. 2019

Duhovni vikend za družine (SMP)
15.–17. 2. 2019

Srečanje za družine prvoobhajancev
4. 5. 2019

Vigilija ob prazniku Marije Pomočnice
18. 5. 2019

Praznik Marije Pomočnice
19. 5. 2019

Frančiškov tabor
24.–30. 6. 2019

PRIJAVE: s. Zalika, 031 326 923,
sestra.zalika@gmail.com

Oratorij za družine
5.–12. 7. 2019

Ustvarjalni kamp
12.–16. 7. 2019
PRIJAVE: Ivan Kuhar

Oratorij župnije Veržej
22.–27. 7. 2019
PRIJAVE: Primož Korošec

Duhovne vaje z g. Stankom Gerjoljem
15.–18. 8. 2019

**Župnijski praznik (Miholovo)
in rokodelski sejem**
29. 9. 2019

RAZSTAVE V CENTRU DUO VERŽEJ

INFORMACIJE: center.duo@marianum.si

**11. razstava slovenskih jaslic, otroških jaslic in
jaslic iz krep papirja**
7. 12. 2018–2. 2. 2019

»Vse nam je naredu, kar smo ga fehtali«,
razstava pletarskih izdelkov Ivana Verdnika
(1928–2006), vrbopletarja iz Šoštanja
6. 2.–6. 4. 2019
11. razstava pirhov slovenskih pokrajin
12. 4.–4. 5. 2019

Razstava čipk in ročnih del (KD in DU Veržej)
9. 5.–8. 6. 2019

Poletna razstava
13. 6.–31. 8. 2019

Razstava ob Miholovem sejmu
29. 9.–30. 10. 2019

PROGRAMI ŽIVI NA POLNO V VERŽEJU

PRIJAVE IN INFORMACIJE:

<http://zivinapolno.com/novice>

4.–6. 1. 2019 **Polna življenja** (za ženske)

8.–10. 3. 2019 **Na polno 2** (moški in ženske)

17.–19. 5. 2019 **Izbrana** (za ženske)

7.–9. 6. 2019 **Privlačna** (za ženske)

30. 8.–1. 9. 2019 **Iskana** (za ženske)

4.–6. 10. 2019 **Na polno 1** (moški in ženske)

15.–17. 11. 2019 **Ljubljena** (za ženske)

20.–22. 12. 2019 **Na polno 2** (moški in ženske)

marjanišče
ZAVOD MARIANUM VERŽEJ

- kapela Marije Pomočnice
- prostori za skupinske in osebne dinamike
- možnost izvedbe lastnih programov
- duhovna ponudba

**doživeti ...
... presežnost božjega**

- otroški in mladinski programi, srečanja za družine
- duhovnost veselja
- mir in tišina

domačnost

- duhovne vaje
- molitvena srečanja
- osebna poglabitev
- meditacija v naravi
- duhovne obnove

penzion mavrica
ZAVOD MARIANUM VERŽEJ

- ugodna in kvalitetna nastanitev
- počitniški paketi s kopanjem v bližnjih termah
- odlična kuhinja z lokalnimi specialitetami
- kongresni turizem

**doživeti ...
... domačnost okolja**

- mladinska ležišča, nočitve, polpenzion, penzion
- nočitev ali dopust v zemljanki
- urejen družinski kamp z igrali

domačnost

- igralnica in igrala
- roko delarske delavnice
- duševne sobe
- prohod & rekreacija
- pižniki ob ležišču peči
- odbihi v naravi

rokodelski center
ZAVOD MARIANUM VERŽEJ

- tehnični in naravoslovni dnevi z rokodelci
- rokodelska šola v naravi
- krajša usposabljanja in usposabljanja za NPK
- počitniški kampi za otroke

**doživeti ...
... hram rokodelstva**

- vođeni ogledi (Ekomuzej, zemljanke, razstave)
- razstavno-prodajna galerija rokodelcev
- spominki iz naravnih gradiv

roko delarska trgovina

- razstavna dvorana
- trio kamp
- roko delarska knjižnica
- Ekomuzej
- lončarska delavnica
- učne delavnice